

Do użytku wewnętrznego

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA im. Stanisława Staszica w Krakowie

BIULETYN REKTORA

Październik

1983 r.

Spis treści :

1. Uchwały Senatu Akademii Górniczo-Hutniczej	2 str.
2. Zarządzenia i pisma okólne Rektora	3 str.
3. Nowe akty prawne	4 str.
4. Rekrutacja w Akademii Górniczo-Hutniczej	5 str.
5. Akcja Lato'83	5 str.
6. Konferencje, spotkania, posiedzenia	6 str.
7. Współpraca z przemysłem	10 str.
8. Budowa reaktora na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej	12 str.

1. Uchwały Senatu Akademii Górniczo-Hutniczej

podjęte na posiedzeniu w dn. 6 października 1983r.

Senat powołuje Doraźną Senacką Komisję d/s Regulaminu Studiów w składzie : Przewodniczący - doc.dr inż. Stanisław Kreczmer

z-ca Przewodniczącego - doc.dr inż. Jerzy Frydrych

członkowie - doc.dr hab.inż. Aleksander Karoz

doc.dr hab. Wiesław Ptak

doc.dr hab.inż. Jan Walaszczyk

dr inż. Stanisław Losiak

przedstawiciel Samorządu Studenckiego w Senacie

przedstawiciel Samorządu Studenckiego

przedstawiciel Zrzeszenia Studentów Polskich.

Komisja uwzględniając zasady zawarte w ramowym regulaminie studiów /Załącznik do Zarządzenia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dn. 4 sierpnia 1983r./ opracowuje projekt regulaminu studiów odbywanych systemem studiów dziennych i studiów dla pracujących, który przedłoży Senatowi do oceny do końca pierwszego semestru roku akademickiego 1983/84.

/Uchwałę podjęto jednogłośnie/

Senat udziela poparcia wnioskowi zgłoszonemu przez Prorektora d/s Nauki prof. A. Olesia o zatrudnienie na wydzielonych etatach 10 najzdolniejszych absolwentów w celu ułatwienia im wykonania pracy doktorskiej w Uczelni i zapewnienia Uczelni w ten sposób napływ młodej kadry dydaktycznej. /Uchwałę podjęto jednogłośnie/

Senat zatwierdza plan finansowy Uczelni na 1983r. przedstawiony przez Prorektora d/s Rozwoju Uczelni i Współpracy z Zagranicą prof. S. Gorczycę.

/Uchwałę przyjęto jednogłośnie/

Senat przychyliła się do Uchwały Rady Wydziału Technologii i Mechanizacji Odlewnictwa w sprawie zmiany nazwy Wydziału na nazwę Wydział Odlewnictwa. /Uchwałę przyjęto jednogłośnie/

Senat postanawia z funduszu efektów wdrożeniowych Uczelni, 20 % , przeznaczyć na fundusz rozwoju. Senat upoważnia Rektora do podejmowania decyzji o zwiększeniu bądź zmniejszeniu tego odpisu o 5 %. /Uchwałę podjęto jednowyślnie/

Senat postanawia przeznaczyć z posiadanego przez Uczelnię w 1983r. funduszu nagród kwotę 500 tys.zł. do dyspozycji Rektora z przeznaczeniem na nagrody za prace wspomagające działalność Uczelni. /Uchwałę podjęto jednowyślnie/

2. Zarządzenia i pisma okólne Rektora

- 16/83 z dn.16.06.1983r. w sprawie zmian organizacyjnych w strukturze Akademii Górniczo-Hutniczej
- 17/83 z dn.20.06.1983r. w sprawie organizacji roku akademickiego 1983/4
- 18/Pf/83 - poufne
- 19/83 z dn.24.06.1983r. w sprawie zasad przyznawania dodatków za pracę w warunkach szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia
- 20/83 z dn.23.08.1983r. w sprawie ewidencji i inwentaryzacji zbiorów bibliotecznych w bibliotekach instytutowych
- R/20/83 z dn.30.05.1983r. w sprawie wprowadzania w życie zasad odpowiedzialności za naruszenie przepisów Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi
- R/21/83 z dn.10.06.1983r. w sprawie urlopów wypoczynkowych
- R/22/83 z dn.16.06.1983r. w sprawie uchwał i postanowień Senatu AGH podjętych na posiedzeniu w dn.26 kwietnia 1983r.
- R/23/83 z dn.22.06.1983r. w sprawie obowiązku odnotowywania czasowej nieobecności w pracy w godzinach służbowych
- R/24/83 z dn.30.06.1983r. w sprawie planów zatrudnienia nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-badawczych na rok akademicki 1983/4
- R/25/83 z dn.2.07.1983r. w sprawie składnicy map

R/26/83 z dn.27.07.1983r. w sprawie dodatków za pracę w warunkach szkoldliwych

R/27/83 z dn.15.08.1983r. w sprawie uruchomienia Domu Gościnnego AGH

R/28/83 z dn.24.08.1983r. w sprawie trwającej akcji weryfikacyjnej szkoldliwych warunków pracy

3. Nowe akty prawne

Dziennik Ustaw nr 21 z dn.21.04.1983r.

Uchwała Rady Państwa z 12.04.1983r. w sprawie zasad i sposobu tworzenia ogólnokrajowych organizacji związkowych

Dziennik Ustaw nr 25 z dn.12 maja 1983r.

zawiera rozporządzenia Ministrów w sprawie nowych zasad i trybu postępowania w walce z alkoholizmem

Dziennik Ustaw nr 28 z dn.24 maja 1983r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn.25.04.1983r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej państwowych szkół wyższych

Dziennik Ustaw nr 30 z dn.1 czerwca 1983r.

Obwieszczenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dn.5.05.1983r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dn.17.12.1974r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

Monitor Pański nr 14 z dn.23 kwietnia 1983r.

Zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dn.21.04.1983r. w sprawie zasad i warunków gromadzenia przez ludność środków własnych na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych

Monitor Polski nr 19 z dn.15 czerwca 1983r.

Uchwała Rady Ministrów nr 45 z dn.18.04.1983r. w sprawie zasad wynagradzania za udział w posiedzeniach komisji resortowych

w tym Monitorze

Zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dn.21.05.1983r.

w sprawie zasad organizowania i funkcjonowania pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych w uspołecznionych zakładach pracy oraz obowiązków tych zakładów wobec pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych

Monitor Polski nr 17 z dn. 11 maja 1983r.

Uchwała Rady Ministrów nr 49 z dn. 18.04.1983r. w sprawie finansowania wydatków związanych z prowadzeniem współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej z krajami socjalistycznymi

w tym Monitorze

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dn. 27.04.1983r. zmieniające zarządzenie w sprawie użytkowania pojazdów samochodowych do celów służbowych

4. Rekrutacja w Akademii Górniczo-Hutniczej

W lipcu br. przyjęliśmy 1.136 osób na pierwszy rok. Najwięcej na Wydział EAiE, bo 275 os., na Wydział MGiH - 208 os., najmniej na kierunki hutnicze.

Na drugą rekrutację, wrześniową, pozostało 101 miejsc. 12 września do egzaminów przystąpiło 488 absolwentów szkół średnich. Po złożonych pozytywnie egzaminach przyjęto 101 osób. W naszej Uczelni na pierwszym roku rozpoczęło studia 1.237 studentów :

270 os.	na Wydziale	EAiE
207 os.	"	MGiH
48	"	Wiertniczo-Naftowym
80	"	Geodezji Górniczej
75	"	Geologiczno-Poszukiwawczym
145	"	Górnictwem
135	"	Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
56	"	Metali Nieżelaznych
95	"	Metalurgicznym
56	"	Technologii i Mechanizacji Odlewnictwa
40	"	Organizacji i Zarządzania Przemysłem
30	"	Energochemicznego Przetwórstwa Węgla.

Członkowie Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej podkreślili lepsze przygotowanie kandydatów przy lipcowej rekrutacji, zaznaczając, że zadania wrześniowe były trudniejsze. W tym roku spadła również liczba odwołujących się od decyzji UKR.

5. Akcja Lato'83

W obozach adaptacyjnych organizowanych przez ZSP uczestniczyło ok. 300 studentów;

- w obozach organizowanych przez AZS i grupy aktywności ZSP wzięło udział ok. 1.000 studentów ;
- na obozach naukowych przygotowanych przez Koła Naukowe przebywało ok. 300 osób ;
- na wakacyjne praktyki wymienne do NRD, Czechosłowacji i Austrii wyjechało 60 studentów.

W czasie tegorocznego lata skorzystało ze zorganizowanego wypoczynku ok. 2.000 studentów. Niewielkie uczestnictwo młodzieży wynikało m.in. z przesunięcia na wrzesień sesji egzaminacyjnej.

Z proponowanych przez Dział Socjalny AGH letnich wczasów korzystało 1.846 osób, w tym 1.662 to pracownicy Uczelni z członkami rodzin.

Na kolonie przygotowane przez Akademię wyjechało 262 dzieci, a z dofinansowań do kolonii u innego organizatora skorzystało 66 osób.

6. Konferencje, spotkania, posiedzenia

W lipcu z Rektorem prof. A. Kleczkowskim i Dziekanami pionu górniczego spotkał się Minister Górnictwa i Energetyki gen. Czesław Piotrowski. W czasie spotkania omówiono kierunki współpracy w zakresie prac badawczych i procesu dydaktycznego. Minister zwiedził m.in. laboratorium Zakładu Bezpieczeństwa i Ochrony Pracy w Górnictwie, Instytut Maszyn Górniczych, Przerobczych i Automatyki. Naszego Gościa szczególnie interesowało wykorzystanie odpadów w płynnej podsadze.

W dn. 7 - 9 września odbyła się II Krajowa Konferencja nt. minerałów i surowców ilastych. W 7 sekcjach tematycznych przedstawiono 75 referatów dotyczących m.in. nowych metod w badaniach i poszukiwaniach złóż minerałów ilastych, określanie własności surowców ilastych, ich udziału

w wyrobach dla przemysłu chemicznego, ceramicznego itp..

Celem konferencji było ścisłe powiązanie badań mineralogicznych, geologicznych z przemysłem wydobywczym, przeróbczym i ochroną środowiska.

Surowce ilaste są szeroko stosowane m.in. do wytwarzania ceramiki budowlanej, glinokrzemianowych materiałów ogniotrwałych, do wyrobów fajansowych, w przemyśle papierniczym, farb i lakierów, gumowym i tworzyw sztucznych.

Z roku na rok wydobycie tych surowców ^{w świecie} wzrasta; w 1985 r. osiągnięto wielkość 702 mln.ton. W naszej gospodarce zużywamy aż 35 gatunków kaolinów pochodzących głównie z importu, gdyż produkcja krajowa wynosi tylko 100 tys.t. /zapotrzebowanie kształtuje się w granicach 350 tys.t./.

15 września odbyło się Sympozjum Jubileuszowe poświęcone 50-leciu działalności naukowej i wynalazczej doktora honoris causa Uczelni inż.Tadeusza Sendzimira.

Inż.T.Sendzimir jest twórcą ok.50 wynalazków z dziedziny hutnictwa i przemysłu metalurgicznego. Urodził się w 1894r. we Lwowie, w starej polskiej rodzinie herbu Ostoja. Ukończył Gimnazjum Klasyczne i Wydział Mechaniczny Politechniki Lwowskiej. W czasie I wojny światowej 3 lata spędził w Kijowie, potem we Władywostoku, w Japonii i w Chinach w Szanghaju projektując tam i uruchamiając pierwszą fabrykę śrub, gwoździ i drutu. W tym też czasie opracował własną metodę cynkowania żelaza, a także metodę ciągłego walcowania taśmy stalowej. Z Chin wyjechał do Stanów Zjednoczonych, ale jego pomysły nie zachwyciły Amerykanów. W 1930r. wrócił do Polski, pomimo rozlicznych trudności zbudował cynkownię blach w Kostuchnie na Górnym Śląsku, a w 1933r. walcownię blachy na wstęgę 80cm w Hucie Pokój.

W 1935r. pracami inż.T.Sendzimira zainteresowała się Francja zakupując walcownię i cynkownię, po wojnie wysłano ją do Afryki, gdzie pracuje do dzisiaj. Potem przyszły zamówienia z Anglii i Ameryki. W 1935r. T.Sendzimir przeniósł się do Paryża.

T.Sendzimir jest aktywnym działaczem Fundacji Kościuszkowskiej, za-

łożycielem fundacji własnego imienia. Za swą działalność naukowo-wynalazczą odznaczony jest m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta, Złotym Medalem Międzynarodowego Zrzeszenia Galwanizatorów, Komandorią Orderu Zasługi PRL.

15 września odbyło się spotkanie Rektora prof. A. Kleczkowskiego z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Stanisławem Kukurką. W czasie spotkania dyskutowano o szerokiej współpracy Uczelni z Resortem, bo jak powiedział Minister "bez nauki nie ma postępu w przemyśle". Wiele uwagi poświęcono studiom podyplomowym, w czasie których należy ~~położyć~~ nacisk na kształcenie w zakresie ekonomiki, organizacji i zarządzania w budownictwie. Padła również propozycja stworzenia ośrodka badawczego opartego na bazie naukowej naszej Uczelni, a finansowanego przez Resort.

W dn. 22 - 23 września obradowała konferencja nt. "Problemów eksploatacji elektrofiltrów". Urządzenia do odpylania powietrza są coraz powszechniej stosowane. Naukowcy i specjaliści z przemysłu dyskutowali o problemach projektowania, montażu i uruchamiania elektrofiltrów.

Skuteczność i niezawodność tych urządzeń pracujących w polskim przemyśle jest na ogół niezadowalająca, ponieważ brak jest odpowiednich wytycznych w zakresie projektowania, budowy i eksploatacji elektrofiltrów, jak również aparatury pomiarowej i metod pomiarowych. Szczególnie brak jest wyspecjalizowanej kadry technicznej, której poziom, w przypadku rozstrzygania problemów odpylania, musi być bardzo wysoki, obejmuje bowiem szereg dyscyplin takich jak zagadnienia konstrukcyjne, technika wyładowań i silnych pól elektrycznych, aerodynamika i mechanika aerozoli.

Dyskutowano również nad sposobami modernizacji tradycyjnych elektrofiltrów, a także przyrządami do ciągłej kontroli ich zasilania.

26 września rozpoczęła się dwudniowa I Konferencja Naukowa nt. "Mineralogia i medycyna.

"Terra Sigillata" - ziemia pieczętna - terminem tym określano stosowane kiedyś "tłuste i ciężkie ziemie", którym przypisywano siłę medyczną. Był to dość uniwersalny środek m.in. "przeciwdziałający wszystkim truciznom i chorobom epidemicznym, chłodzący, suszący, tamujący krew, ściskający i oczyszczający, doskonały środek przeciwko jadowi zwierzęcemu, leczący nadto choroby głowy i mózgu, oparzenia, biegunki, wzmacniający serce itp." Ziemia pieczętna rozprowadzana była głównie w formie płaskich pastylek lub ciasteczek oznaczonych pieczęciami zawierającymi zwykle herby rodowe, herby miast lub inne znaki i napisy wskazujące miejsce pochodzenia medykamentu. Używanie ich datuje się od pierwszych wieków naszej ery i wywodzi się z krajów arabskich. W Polsce wyrobem tego "leku" zajęto się w XVI w. Po przeprowadzeniu specjalistycznych badań zachowanych tabletek okazało się, że stosowanie terra sigillata, z punktu współczesnej medycyny, było ze wszelkich miar uzasadnione. Bentonity i inne surowce ilaste wchodzące w skład ziemi pieczętnej stanowią coraz większy obiekt zainteresowania współczesnej farmacji. Wynikom ostatnich badań w tym zakresie, a także innym surowcom mineralnym, naturalnym i syntetycznym wykorzystywanym w protetyce ortopedycznej i stomatologicznej, w chirurgii i diagnostyce poświęcona była ta konferencja naukowców - mineralogów i lekarzy.

26 września rozpoczęły się trzydniowe obrady Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej poświęconej włóknom węglowym i ich zastosowaniom.

Włókna węglowe wytwarzane są z odpowiednich włókien organicznych przez rozkład termiczny zachodzący w tzw. procesie karbonizacji. Badania nad opracowaniem technologii produkcji tychże włókien podjęto w Polsce w latach 70-tych. Jednak już dziś należymy do nielicznych krajów w świecie, gdzie włókna węglowe wykorzystywane są z powodzeniem w medycynie jako materiał uzupełniający np. tkankę ścięgien i wiązań stawowych. Obok zastosowań w medycynie wykorzystywane są jako wysokiej jakości materiał konstrukcyjny w przemyśle lotniczym i kosmicznym.

29 września odbyła się uroczysta Rada Wydziału Metali Nieżelaznych z okazji 70-lecia urodzin prof. Emiliana Iwanciwa.

Prof. E. Iwanciw urodził się w Krakowie, w 1931r. rozpoczął studia na Wydziale Hutniczym Akademii Górniczej. Po ukończeniu studiów pracował pod kierunkiem prof. Aleksandra Krupkowskiego. W latach 1961-62 organizował Wydział Metali Nieżelaznych, potem kierował Katedrą Metalurgii Metali Nieżelaznych, a w 1967r. organizował Katedrę Metalurgii Miedzi. Równocześnie współpracował z przemysłem hutniczym - był członkiem Komisji Miedziowej Kombinatu Górniczo-Hutniczego Miedzi w Lubinie, zasiadał też w Radzie Naukowej Instytutu Metali Nieżelaznych w Gliwicach, a także kierował pracownią metalurgiczną w Zakładzie Metali Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN.

Najważniejszą z prac naukowych Profesora jest, opublikowana w 1972r., praca nt. "Nowej technologii przetopu koncentratu na miedź elektrolityczną w piecu zawieszonym".

W 1972r., w ramach współpracy, w Chile organizował wydział metalurgiczny i prowadził seminaria dla pracowników naukowych uniwersytetu; w latach 1980 - 83 organizował wydział metalurgiczny i prowadził wykłady dla studentów i naukowców w Venezueli.

Wszyscy wychowankowie Profesora E. Iwanciwa podkreślają jego znakomitą znajomość zagadnień teoretycznych, a także znakomite umiejętności w przekazywaniu tej wiedzy.

Z okazji Jubileuszu odbyła się także sesja naukowa poświęcona metalurgii miedzi.

7. Współpraca z przemysłem

Instytut Metalurgii Metali Nieżelaznych podjął współpracę z przemysłem w celu wprowadzenia technologii produkcji metali nieżelaznych, nieszkodliwych dla otoczenia.

Zamknięto oddział elektrolizy produkujący aluminium w Hucie Aluminium w Skawinie. Drugą polską hutą produkującą aluminium jest Huta w Koninie. Posiada ona nowsze rozwiązania technologiczne i oczyszczalnie gazów, co nie stanowi jednak całkowitego zabezpieczenia przed ujemnym wpływem na otoczenie. Zaprowadzono strefę ochronną wokół huty zabezpieczającą okolicę i mieszkańców przed wpływem szkodliwych substancji, ale równocześnie wyłączono wiele hektarów ziemi z normalnej eksploatacji rolniczej.

W kraju notujemy ostry deficyt aluminium, mamy również ograniczone możliwości importu, dlatego też istnieje konieczność produkowania go w Koninie, a nawet rozszerzenia tej produkcji.

Biuro Projektów "Bipromet" w Katowicach, Instytut Metali Nieżelaznych - Oddział Metali Lekkich w Skawinie i Huta Aluminium w Koninie opracowały projekt elektrolizera z oczyszczaniem gazów - prototyp krajowy. Do podjęcia budowy konieczne jest wcześniejsze wybudowanie trzech doświadczalnych elektrolizerów.

Instytut Metalurgii Metali Nieżelaznych AGH współpracuje z autorami w/w urządzenia. Zadaniem naszych naukowców jest opracowanie metody obliczania bilansu energetycznego elektrolizera, teoretyczna ocena prawidłowości projektu ze względu na zagadnienia cieplne i energetyczne /straty cieplne, rozkład temperatury w przestrzeni anodowej, w elektrolicie i w katodzie, dobór izolacji/ oraz wykonanie pomiarów cieplnych i bilansu energetycznego elektrolizera po jego uruchomieniu. /Z.O./

Prace w tym zakresie były już realizowane przez pracowników IMMN AGH dla elektrolizerów eksploatowanych w Hucie Aluminium w Koninie. Przyczyniły się one do usprawnienia konstrukcji i eksploatacji z punktu widzenia sprawności energetycznej.

Umowy zawarte przez Akademię na 1983r. z przemysłem stanowią aż 33 % wszystkich umów, a zamykają się kwotą 276 mln.zł. Prowadzimy prace m.in. dla Huty im.Lenina, Huty Katowice, Lubią, Głogów, kopalni węgla kamien-

nego, Instytutu Metali Nieżelaznych, Centrum Konstrukcyjno-Technologicznego Maszyn Górniczych w Gliwicach.

8. Budowa reaktora na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej

Plany budowy reaktora tzw. uniwersyteckiego /małej mocy/ dla celów badawczych i dydaktycznych w naszej Uczelni sięgają połowy lat sześćdziesiątych, kiedy to opracowano plany rozbudowy Międzyresortowego Instytutu Fizyki i Techniki Jądrowej.

W MIFiJTJ przewidziano wydzielenie części budynku laboratoryjnego Instytutu w postaci dużej hali /w kształcie sześciu o boku ok. 20 m/ dla reaktora typu UR-100 o mocy 100 kW.

W latach późniejszych opracowano projekt reaktora, uzyskano zatwierdzenie tzw. Raportu Bezpieczeństwa obsługi i ochrony radiologicznej osób mieszkających czy przebywających w otoczeniu reaktora i przystąpiono do wykonywania pewnych elementów reaktora - części mechanicznych rdzenia i całego elektronicznego oprzyrządowania. Paliwo jądrowe zostało przekazane w formie daru dla Akademii przez ówczesnego Pełnomocnika Rządu d/s wykorzystania Energii Jądrowej. Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych nastąpił "fizyczny rozruch" reaktora w pomieszczeniach Instytutu Badań Jądrowych w Świerku k/Otwocka i formalnie przekazano reaktor Uczelni.

Niestety w międzyczasie nie przystąpiono do budowy hali dla reaktora. Z obiektów Instytutu wybudowano jedynie pawilon, użytkowany już od 10 lat wspólnie z resortowym Instytutem Fizyki Jądrowej w Krakowie oraz rozpoczęto i kontynuowano wznoszenie budynku MIFiJTJ. W tej sytuacji wykonane elementy reaktora złożono w magazynach AGH.

Na początku bieżącego roku wznowiono prace nad uruchomieniem reaktora w AGH. W obecnej trudnej sytuacji kraju, w szczególności wobec braku możliwości budowy czy zakupu dużych urządzeń eksperymentalnych, wysoce niepożądanym wydało się dalsze składowanie niewykorzystanych ele-

mentów reaktora w magazynach. W wyniku poszukiwania optymalnego, pod względem finansowym, technicznym i naukowym, rozwiązania tego zagadnienia zaproponowano zbudowanie nowej hali reaktora w formie dobudówki do nie wykończonego jeszcze budynku dydaktycznego Instytutu, wykorzystując dla celów laboratoryjnego i technologicznego zaplecze hali - część pomieszczeń tego budynku. Władze Uczelni, a następnie Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki zaakceptowały propozycję, przyznając odpowiednie fundusze, a Przedsiębiorstwo Budowlane "Chemobudowa" podjęło się generalnego wykonawstwa obiektu. Oczywiście zmiana /niewielka/ lokalizacji obiektu oraz istotna zmiana jego rozwiązania, wymagają gruntownej weryfikacji istniejących projektów i dokumentacji. Prawdopodobnie już w 1986r. reaktor będzie mógł być wykorzystywany przez pracowników i studentów naszej Uczelni, służąc jednocześnie innym placówkom Krakowa i całego regionu Polski Południowej. W międzyczasie elementy rdzenia reaktora zakupione w AGH zmontowano w formie wystawy w hallu przyziemia pawilonu C-1 i C-2, gdzie do momentu zainstalowania w reaktorze będą spełniać istotną rolę pomocy dydaktycznej.

W związku z wnoszeniem instalacji reaktora w Akademii ponownie można napotykać na zapytania i wątpliwości, dotyczące ewentualnego zagrożenia, jakie stwarza ten obiekt dla studentów i pracowników Uczelni mieszkańców Miasteczka Studenckiego, czy mieszkańców budynków przy ulicy Miechowskiej i Kawiorzy. Odpowiadając na te pytania, przede wszystkim należy odwołać się do wspomnianego Raportu Bezpieczeństwa, który winien przewidywać wszystkie możliwe sytuacje w czasie eksploatacji reaktora, również i najmniej prawdopodobne /łącznie z wynikającymi ze złej woli obsługi/ z punktu widzenia zagrożenia dla środowiska. Dopiero wnikliwa analiza takiego Raportu, który w wyniku projektowanej zmiany rozwiązania budynku reaktora winien być sporządzony ponownie, poprzedza jego zatwierdzenie, a więc i zatwierdzenie dokumentacji i udzielenie odpowiedniej licencji dla reaktora. Oprócz tego można się powołać na doświad -

czenia uzyskane z reaktorów o podobnej mocy i przeznaczeniu, pracujących w innych ośrodkach uniwersyteckich na świecie, nieraz w centrach miast, w warunkach gęstej zabudowy budynkami mieszkalnymi. Np. wokół reaktora uniwersyteckiego o mocy, 100 kW zainstalowanego w kampusie uniwersytetu na Florydzie w promieniu 150 m zamieszkuje stale 1.700 osób, w promieniu 300 m - 6.000 osób, w promieniu 6 km - 16 tys. osób. Reaktor ten pracuje od 1959r. Podobne reaktory uniwersyteckie pracują już przeszło 20 lat np. na uniwersytecie stanu Illinois /240 mieszkańców w promieniu 120 m, 7 tys. mieszkańców w promieniu 500 m /, czy w Politechnice Mediolańskiej / 13 tys. mieszkańców w budynkach wzniesionych w zasięgu 600 m od reaktora /. W krajach mniej nam odległych - w Budapeszcie / Politechnika /, w Wiedniu / Uniwersytet /, w Kijowie, Mińsku, Rydze i innych ośrodkach uniwersyteckich ZSRR. Znane są reaktory o znacznie wyższej mocy, zlokalizowane w warunkach gęstej zabudowy w mieście /np. reaktor Merseide w Paryżu, MITR w Bostonie, czy MR w Moskwie /, a ich eksploatacja potwierdziła, iż nie stanowią one żadnego zagrożenia dla mieszkańców.

Przytoczone przykłady są o tyle istotne, że pochodzą w większości z krajów, w których społeczny ruch "ochroniarski" zwłaszcza skierowany przeciwko energetycznym instalacjom jądrowym, jest bardzo rozbudowany i wpływy i łatwo mógłby doprowadzić do zaniechania budowy czy zamknięcia pracującego już reaktora. Istniejące w wielu krajach wpływowe grupy typu "zielonych" nigdzie nie występowały i nie występują przeciwko nowym reaktorom badawczym, instalowanym w ośrodkach uniwersyteckich. Wszystko to pozwala na stwierdzenie, że pierwszy w Polsce reaktor uniwersytecki wznoszony na terenie Akademii Górniczo-Hutniczej nie będzie stanowił żadnego zagrożenia dla mieszkańców, studentów i pracowników, czy to w warunkach jego normalnej eksploatacji, czy nawet w wypadku mało prawdopodobnej awarii. /J.N./

Informacje o konferencjach, jubileuszach, spotkaniach, pracach naukowych, ich efektach itp. proszę zgłaszać do Rzecznika Prasowego AGH ;
tel. 36 - 09

Redaguje : Rzecznik Prasowy

Zam. 361:83 Ark. druk. 1,0 Oddano do produkcji 10. XI. 1983
Nakład 250+5 egz. Pap. druk. kl. VII. B1, 71 g. Druk. ukończono w listopadzie 1983

Wykonano w Zakładzie Graficznym AGH, Kraków, ul. Kawiory 40